

સમજ ગાફીલ યેહ જેન્દલમેનકી સુરત હય જુતેસે,
તેરે ઈસ કફ કલર, નીક્યાઈકી અતતહય જુતેસે !
તકબ્બુર છાલકર શુક ઉસકા કર જુસને દીયા જુતા,
કે ઈન્જાન લીહય જુતેસે તેરી ઝીલતહય જુતેસે!!

મગર જુતા.

લખી. પ્રગટ કરનાર

મુનશી ફતેહખાન અહેમદખાન

‘દીલકશ’

મસ્લામપુરા પોસ્ટ નં. ૪ મુંબઈ.

સરત. આવાનખત રેલ દેવર આવેલા ધી “રોઈંગ” પ્રાન્સીંગ

પ્રેમમાં રતિયાત દુલ્હનવાસે ગળી.

(એક આનો.)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
સેક્રેટરી
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ

૫૨૫

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૨૫૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ યાગીશ્વર જીવન

વિગય ૨૩૬૮ : ૩ ૩૫૮

ભલા હય યા બુરા મગરર જુતા,
મગર હય બાવફા મગરર જુતા.

સબક સીખો વપ્રાહારીકા ઈસ મગરર જુતેસે,
કે ઇન્સાંકો ઝલીલો ખવારલી કરતા હય ચેહુ જુતા.

બુઝુરગોંકી કમાઈપર નો છકા પંજા કરતે હય,
ઉંહે રૂસવા સરેબાઝારલી કરતા હય ચે જુતા.

ઝાંપાટીકે દરીયા કીનારે પર એક આઝીશાન મકાનકે
હીવાનબાનેમે દૌલતકે ઘુમન્ડ ઔર ગુરર કે ઘોડોપે ચઢા
હુવા એક નવ જવાન જીસકો અપને મનુન બાપકે ગુઝ-
રનેકે બાદ કુચ્છ દૌલત મીલને પર ફળા ઔર તકબ્બુર
આ ગયા હય ઔર નો એક માઅમુલી આદમીસે બાત
કરના અપની બે ઈઝતી સમજતા હય.

રંગીલા છબીલા તેજ રફતાર પુર તકલબુક લીબાસ
પહેને હુવે કીસીકે આનેકે ઈનતેઝારમે ટહેલ રહા હય
ઈતનેમે દાદરપર કીસીકે આનેકી આહુટ સુનકર ફૈરનસે

ચેશતર આરામચેરપર લેટ ગયા. ચંદ હી મીનીટમે એક નવજવાન જો કે ઇનહીકે હમ ઝોલી થા આ મૌબુદ હુવા છસકો દેખતેહી જનાળ ચીલ્લા ઉઠે.

“આઈયે! આઈયે! જનાળે આલી?”

“કયા ખૂબ, મીયાં? મુંહ ચીકના ઔર પેટ ખાલી.”

“કિયું લાઈ કયા હય?”

“હય કયા ખાક ઝરા નીચે તો નઝર કીજીયે!”

“નીચે કીધર.”

“આપકે જુતેપર.”

ઝસ કયા થા ઉસ મગરૂર જનાળ ને જો અપને જુતે પર નઝર ડાલી તો ખડે તાઅજજુબમે ઉસકી કીનાર ફટી હુઈ દીખાઈદી મારે ગુસ્સે કે આપકા ખુન ઉબલને લગા ઔર ચીલ્લાકર નવકર કે આવાઝદી.

ખીચારા નવકર આન મવબુદ હુવા આપને ફારન પયેરકા જુતા નીકાલ કર ઉસકો દે મારા ઔર સાથદી ગુરૂસે કહા.

કમખખત નાલાયક મરદુદ નદી જનતા મેરા
ગુસ્સાએ ઝહેર આલુંદ કે ચેહ શીકસતા

(૫)

જુતા મુજકો પહેના કર મેરી જે 'ધઝઝતી' કરના
ચહાતાથા. ચલ જા, નીકલ જા, દુરહો, જખ તુજકો જુતે કે
પયછાનને કી કદર નહી હય તો મુજ જયસે મોખઝઝીઝ
ઐર તવંગરકી ખીદમત ગારીકે લાયકભી નહી હય.

અપને આકા કો ગજખ નાક દેખકર નૌકર ખીચારા
એક પ-તેકી તરહ લરઝને લગા !

નવકર કો કાંપતે દેખકર જુતા જે સામને પડાયા
હસને જનાખે બારીમે ઇલતીબકી.

ખુદા વંદા ગરીબો એકસોંકા મહેરખાં તુહય,
કરમ પ્રરમા તુહી હય એઝબાનોકી અખાં તુહય.

ઈનાયતસે તેરી ચારખ અખાં ઇસદમ જે પાંઉ મચે,
તો ઇસગુમરાહ બંદેકો તેરે રસતેપે લાઉ મચે !

બસ ક્યા થા રહેમતે ઇલાહી જોશમે આઈ ઐર
હસ કાફીરે મુતલકને જુતેકો અમાન ઇનાયત ફરમાઈ બાદ
પોહ અપને મગફર જનાખ કો ચું કહેને લગા.

જુતા-હુકમે રખસે તુમહેં દો બોલ મચેં કહે શકતાહું,

ગર ચે જુતા હું વલે આપકે મુંહ લગતાહું.

જનાખ-(તઅજુખમે) અય ! ચેહ જુતા હોકર બોલતાહુંએ

જુતા-અહાં ! કુદરતકા એક કારનદા ઇસ વકત આપકે બેબા ગુરુકો ઇનસાફકી તરાબુમે તોલતા હય, ઓર આપહીસે પુછતા હય કે જનાબે આલા, ઇસમે નૌકરકા કયા કુસુર નીકાલા ?

જનાબ-(તઆબુબમે) કિયુ' નૌકરકા કુસુર નહીં તે કયા મેરા કસુર ?

જુતા-(નરમીસે) જનાબ જબ આપહીને મુજકો પહેન પહેન કર ઔર ગુરુસે ઠોકરે' લગા લગા કર ઔર દૌલતકે નશેમે ઝમીનપે પાઉ' માર માર કર ઇસ હાલકો પહોંચા દીયા, તો કહીયે ઇસમે આપ કુસુરવાર યા નૌકર ?

જનાબ-(ગુસ્સેમે) ઓ નાલાયક જુતે મયને કબ મુજકો ઠોકરે' દી હય ? ઔર કબ ઝમીનપર પટકા હય ?

જુતા—અફસોસ હઝાર અફસોસ !

આજ લેયસે કી તરેહુ બે પુલ બાબે જુદ્ હય
કલકી અપની કરનીઓકો ભુલ બાબે જુદ્ હય

જનાબ. કલહી કા તો ઝિકર હય કે આપ અપને માઅશુકા મહેજબીનકે સાથ ચૌપાટીકી સચેર કો બ રહે થે અસ વકત એક ગરીબ આપકો તવંગર ઔર સખી સમજકર અપની ફરીયાદ કરને કો આપકે કદમો પરગીર પડા. અસકો દેખતેહી આપકો ગુસ્સા પયદા હુવા ઔર

ફૈરનહી ઉસકો ઠોકર માર કર ગુફર કે સાથ ચલ નીકલે,
 ઉસ ગરીબકો આપકી તકબ્બુરકી વજાસે મેરે હાથ સદમા
 પહોચા જીસકો દેખકર મેરા બદન ખોદે ખુદાસે કાંપને
 લગા. ઐર મેરે જીસ્મ કે ટાંકે તુટ ગયે જીસકો આપ
 ઇસ વકત મુલાહિઝા ફરમા રહે હયે; તો ચહાં ખીચારે
 નૌકરને કયા કુસુર કીયા?

જનાબ—(બી ઝેપરવાઈસે) દુર હો કુસુર નાકુસુરસે
 તુજકો કયા વાસતા, અબ તુ મેરે લાયક નહી.

જુતા—ખયેર આપકો મેરી જુફરત નરહી તો નીકાલ
 દીજીએ ! અપને સામનેસે ટાલ દીજીએ ! મગર યું
 જલીલ તો ન કીજીએ !

જનાબ—(હંસકર) કયા દુનીયામે તુજસે ઝિયાદા
 જલીલ કોઈ ઐર શયલી હય? તુ તો ઇનસાન કે પાઉંમે
 હર વકત ગીલાઝતસે વાખીસતા રહેતા હય હર વકત
 પાઉંમે રોંધા જતા હય, ઐર નજમતોંમે આલુદા રહેતા
 હય તહેજીબકી સોહજતમે તેરા ગુઝર નહી. ઐર સફાઈકી
 મહેફીલોંમે તુ ઘુસનેકે કાખીલ નહી.

જુતા—તો કયા ઇસસે મય ઇનસાનકી નજરોંસે ગીર ગયા ?

જનાબ—મેશક! હમ કીસી અહેસાન ફરામોશ કો જતા
 હુવા દેખકર કહેતે હય કે ચેહ ‘હમારી જીતીયોંકા સદકા હય.’

જુતા—(ખોડોત હંસકર) આહા હા હા હા હા
તો કહીયે જનાબ, આપકે તન જેબકી તમામ ચીજોસે
બંધકર મેરા રૂતબા હુવાયા નહી.

જનાબ—કીસતરાહસે?

જુતા—આપકાહી મકુલા હય કે હમારી હી જુતી-
યોંકા સઢકા, તો માન લીયા કે બગયેર જુતે કા ઈનસાન
બીલકુલ હફીર સમજા જાતા હય. ઈસીલીયે ઈનસાનકે
તમામ બદનકી ઝેબાઈશમેબન્દેકા નંબર સબસે પહેલા હય.

જનાબ—તો કયા, તું ઈનસાનપર ફેકીયત લે સકતા
હય? ઐર અપને આપકો મુઅજજીજ સમજતા હય?

જુતા—બેશક ! કીયું નહિ ! જનાબ, યું તો આપકો
ઈબ્તીયાર હય, અપને નજદીક આપ જુસ્કો ચાહેં મોઅ-
જજીજ ખિયાલ કરેં ઐર જુસે ચાહેં ઝલીલ સમજેં,
લેકિન ખુદાઈ ફેસલા આપકી મરઝી પર નહિ હો સકતા.
ખુદાને હરચીજકો અપની જગેહપર એક ફઝીલત ઐર
જુમ્હૂરીયત અતાકી હય. હસપર વોહ જુસકદર નાઝ કરે
બજા હય. લેકિન કીમ્તી માતબારકા આપકી તરાંહ મગફૂર
બનકર ઇતરાના બેગતહય. અગર મુજમે કોઈ ઝીલ્લતકી
બાત હય તો વોહ આપહીકી બ દોલત હય. આપ
અપને ઘરમે મુજકો ઝલીલ સમજા કરેં. લેકિન મયેં જો

ઈન્સાફકી નજરસે ગઝોર કરતા હું તો અપનેમે કોઇ
ઝીલ્લત ઔર હીકારતકી ખાત નહિ પાતા.

જનાબ-તો કયા, તું ચુંહ કહેના ચહાતા હય કે
ખુદાને તુજકો ફજલત ઔર ફેકીયત અતાકી હય ?

જુતા- હજરત, મયેં જીસ ચીજસે બનાહું ઉસીસે
આપકા જસ્મલી બના હય. યેહી જાદગી, યેહી નરમી
યેહી હુશ્ન ઔર યેહી ખુશી જો આપકી ખાલમે હય, કલી
મુજમેલીથી. યેહી ગીજમયેં જો આપકા જુઝવે બદન હુવા
કરતી હયેં કલી મેરા જુજવ હુવા કરતીથી ! લેકિન
મરનેકે બાદ મેરી હાલત ઈન્સાનસે અચ્છી રહી. મયેં
તો સડને ગલનેસે ઔર બદબોસે બચ ગયા. ઔર આપકે
પાઉંકા લિખાસ બનકર આપકા રહેબર બના ! લલા કહીયે
તો સહી. આપકી ખાલસે કીસીકો નફા પહોંચ સકતા હય ?
નહિ ! કુછ નહિ ! ઇંસી લીયે આપ જયસે ઈન્સાનસે તો
મયેં હજર દરજે બહેતર હું. કિયું કે જાન્દગાનીમેલી
મેરે જસ્મસે ઈન્સાનકો ફાયદા પહોંચતા થા. ઔર મરનેકે
બાદલી ઈન્સાનકો મેરી જાતસે આરામ પહોંચતા હય. ઇંસ
લીયે આપસે તો મેયેં હી બહેતર હું.

જનાબ-તું જાનતા હય કે ઈન્સાનકો અશરપુલ
મખલુકાત બનાકર ખુદાને તમામ જાનદારોમે ફેકીયત
બખશી હય. બલકે,

બશર બે ઈસતીરા ખાંદાંમે પડાયહે ઈસકી શીરાતની હય,
વગરના કંન્દીલે અશમેલી ઈસીકે જલવેકી રોશની હય,

જુતા-હાં, બેશક બનતાહું. લેકિન કચોનસે ઈન્સાન
કે વાસ્તે. જુસ્મે રહેમ દીલી, વફાદારી, ગમખારી, દુર
અદેશી, ગરીબ પરવરી, ઓર ઇબાદત લરી હુઈ હો.
નહિ કે તુમ જયસે મકકાર દગાબાજ અહેસાન ફરામોશ
ઓર મગડર ઈન્સાનકે લીએ ?

જનાબ-(ગુસ્સેમે) ઓ કમીને હદસે બડ બને લગા.
મુંહદીયાતો સરપે ચડ બને લગા.

તું મુરદાર ઓજકા બના હુવા એક ઝીલ્લત આમેજ જુતા
હય આર જુતેકી ઈજજતહી કયા હય?

જુતા—બેસક, મચે મુરદાર બના હુવાહું ઈસમે કીસી
ખાતકા શક નહિ લેકીન તુમ જયસા બેઇમાન ઓર
નાલાએક નહિ હું. દેખો મચે અપની જવાનીમે જયસા
આપકા ગમખાર ઓર મદદગાર થા વયસા અબલી હું
લેકિન મેરી ભુલ હય કે તુમ જયસે મગડર કે પાસ
રહેને કરતે એક ગરીબકે પાસ રહા હોતા તો બહેતર થા
કે વોહ મેરે પુરજે પુરજે હોને તક મુજકો હિપ્રાજતકે
સાથ રખતા ઓર મેરી કદ્ર કરતા નહિ કે આપ જયસા

બેરહુમ બનકર મુજકો ઇસ તરાંહુ જતીલોખવાર કરકે
ઘરસે નિકાલ દેતા ! ઇશા અલ્લા અબલી ને કોઈ મેરા
ગમખાર હોગા, ઉસકા ખરાખર વફાદારી કે સાથ રહેખર
બનકર રહુંગા.

સમજ ઓ મગરૂર ઇન્સાન આજ તું મુજે હીકારતકી
નજરસે દેખતા હય. લેકિન મયેં કહેતાહું કે ને મયે
કીસી બાદશાહકા જુતા હોતા તો તું અપને સરપર ઉઠાતા
અગર મયેં તેરે મુરશદકા જુતા હોતા તો તું મુજે શીક-
સ્તા હાલમેલી આંખોસે લગાતા, અગર કિસી વલી અલ્લાહ
કા જુતા હોતા તો તું ખ્યારકી નજરોંસે દેખકર ખોસે લેતા,
અગર આપકે ઉસ્તાદ યા બાપકા જુતા હોતા તો અપની
સઆદત મંદી સમજકર મુજકો તઅજીમસે
રખતા ! અગર ફર્જ કરો મયેં આપકે કોઈ મહેજબીન
માથુકાકા જુતા હોતા તો આપ બડી મજેકે સાથ મુજકો
સાપ્ કરતે, યા કલી મેરી મારલી ખાતે ? ? ખચેર અખ
આપહી ફરમાઇયે કે જુતા હોનેમે મેરી કયા આખરૂ ઘટ ગઈ

જનાખ—તેરી હીકારતકી સખસે બડી દલીલ ચેહુ
હય કે હજરત મુસા (અ) જખ મુકદ્દસ દરખારે ઇલાહીમે
પહોંચે. તો હુકમ હુવા કે “જુતીયાં ઉતાર ડાલો.”

જુતા—બેશક, ઉસ મુકામ પર હજરત મુસાકો જુતીયાં ઉતારની પરી. લેકિન જનાબેઆલી, આપકો ચેહલી ખબર હય કે આં હજરત રસુલે મકબુલ (સ)કો હુકમ હુવા કે અય મેરે હખીખ જુતેકે સાથ આઈયે. ઝૌર આં હજરત જુતેકે સાથ તશરીફ લે ગયે. જહાંતક મેરા ઉનકા સાથ રહા વહાંતક આપતો હયા. ખડે ખડે અઈ મમાએ દીનકી રસાઈ નહિ હો સકતી. ઈસમે અવ્વલ તો મેરી ઝીલ્લત નહિ હુઈ ખલ્લે મીલ્લત હુઈ. ઝૌર અખ કલી જલ્લત હુઈ તોલી આપકે મુકાબલેમે. નહિતો ખંદા આપસે તો અફજલહી હય.

જનાબ—કયા, સચ મુચ તું અપનેકો મુજસે આલા સમજતા હય ? યા ફકત ચેહ તેરી સુખન પરવરી હય ?

જુતા—સુખન પરવરી નહિ સચ્ચી દલીલ હય.

જનાબ—વોહ કયા ?

જુતા—વોહ ચેહકે, ખુદાવંદે આલમને ઇન્સાનકો ખચેદા કરકે અકલો હોશકા તાજ પહેનાયા, ઇમાન વ નેકીકી સચ્ચાઈસે સાગુર કરકે ઈબાદત કે લીચે અપની ફરજે અદા કરનેકો બેગ તો આપને ઉમ્મદા કોઈ ફરજ અદાલી કીયા હય ? બિલકુલ નહિ ! કુછબી નહિ !

જનાળ, જરા મેરી તરફ દેખો. મએને' અપને ફરજ કિસ તરાંહુસે અઢા કીએ હએ. મેરા જીરમ જળ જીંઠા થા. ઉસ વકતલીં અપને માલીક કે હુકમપર ખરાખર ચલતા થા. કલી અપને કામસે ગાફીલ નહિ હુવા થા. ઐર મરનેકે બાંઠલી માલીકકો મુજસે પ્રાયદાહી મીલા. અમાર કે વહાં આયા વહાંસે નીકલતે વકત ઉસકોલી કાયદા પહોંચા યા. વહાંસે મોચીકે વહાં આયા, વહાં ઉસકો કાયદા પહોંચાકર સરે ખજાર આયા, વહાં બેપારી કે મુનાપ્રા ફેકર આપકે પએર મે પડા, ઐર આપને જો કામ મુજસે લેના આહા મએને કલી ઉજર નહિ કીયા. ખુરે કામો મે મુજે લે ગયે ગુનાહો મે મુખ્તીલા હોને કે ઘરસે બાહિરનીકલે મુજે પહેને હુકેનજાસ્તોમે ચલે કાંઠે મે ચલે પથ્થરોંસે ઠોકરે ખાઈ, મુજે હજારો તકલીફેં હુમલેકિન મએને ફરમા ખરદારીસે મુંહ નહિ ફેરા. આપકી રીકાકત મેં મુજકો બડી બેનફરીસે કામ લેના પડા. ગરજ મએને હરતરાંહુકી ઝીલ્તેં ઉઠાઈ, અખ મેરે મુકાબલેમે આપ અપના સુખુત હેસકતે હએ? આપને અપની ધંતની જીંદગીમે મુદા વરસુલ કે કઓનસે ફરજ અઢા કીએ? મએને કલી આપકા કુસર નહિ કીયા કલી અપની ફરજમે કોતાહી નહિકી. ઉસકે ઉપરલી ચેડ તુરરાકે આપ મુજકો હિકારતકી નીલાહસે દેખકર જલીલો રૂજના કરકે

ફેંકતે હોયે. અંધા નવાજ આપ અપને માલીકકે ઇતને ગાફીલ
ઔર મુનકર હો કે મેરા દિલ અબ તુમસે બિલકુલ નફ-
રત કરતા હય. તુમ જયસે નાપાક અહેસાન ફરામોશકે
સાથ રહેનેમે ટુકડે ટુકડે હોકર ખાકમે મીલજના હમર
દરજે બહેતર હય.

ઓ મગરૂર ઇનસાન, દૈલતકી આઈ હુઈ નઈ રોશ-
નીને તુજકો અંધા બનાયા હય. લેકિન નહિ નહિ ? જરા
અપને ગીરે ખાનમે મુંહ ઠાલકર સોચ, ઔર દેખકે
જીસ રોજસે તું અપની હસ્તીપર પુલ ગયા હય. ઔર
દુન્યાકી, ના પાએદાર લજજતોંકે હવસમે અપને માલીકકે
ફર્જ ભુલ ગયા હય. ઉસ્તી રોજસે તેરે જીરમે, ખાકીમે
કુશમમે આંતેશી (શયતાન) ને અપના મકાન બના લીયા
હય !! અબ વોહ તુજેહ અપના ગુલામ બનાકર જહાં
ચહાતા હયે લીએ ફીરતા હય. ઔર તુલી ઉસ મલ ઉનકે
તાબે હોકર મજહુબકે ખીલાફ ખાહીશે નપૂસાનીકે ગડહે
મે બે સોચે સમજે, ગીરતા હય! અફસોસ !! અય ગા-
ફીલ ઇનસાન ? કયા તું દીન રાતકે ચોખીસ ઘંટોમે
અપની ગફલત ઔર ગુરૂરકે પરદેકો હટા કર કલી દોઘડી
લીં ચેહ સોચતા હય કે. મએ ઇસ દુનીયામે કીસ કામકો
આયાહુ ? કયા કર રહા હું ? એક દીન કહાં જાના હય ?

કીસીકો મુંહ દીખાના હય ? નહિ ! કલી નહિ ! તેરે ગુરુ
શયતાનને કમી તુજહે ચેહ સોચનેકા મચોકા દીયાહી નહિ
અફસોસ કયસી જલત ! કયસી ગફલત !? શર્મ ! શર્મ !!

જનાબ—(પરેશાની હાલમે) અય મેરે ખ્યારે દોસ્ત,
આ, આ, મચેં તુજે અપને સર ચડાતા હું આજ તુને
મુજકો અપની વફાદારીકા પુરા મુખુત દીખાયા. બોલ,
બોલ મચે કીસ જખાનસે તેરા અહેસાન માનું ? બેશક
તું મુજસે હજાર બદકે લાખ દફે ખરતર ? ઐર બહેતર હય.

જુતેકી નસીહત આમેજ દલીલોને હમારે મોઅજ
જીજ જનાબકો અપની હસ્તી યાદ દિલાકર નેકીકા રાસ્તા
દીખાયા ઐર બદીકે અંધે કુવેમે ગીરને હીકો થા કે
ફયોરન બચા લીયા જીસ તરેહ હમારે મગડૂર જનાબકો
ખુદાવદે કરીમને અપની રહમત કે સાચેમે લે લીયા !
ઇસીતરાંહ વોહ કાદીરે મુતલક હરએક ગુમ રાહ ઐર
દોસ્તકે નીસેમે ચકના ચુર હોકર આમાલે બદ પર ને
પ્રખરતે હચેં ઉનકો હીદાયત નસીબ કરે ! અપની
રહેમત કરીબ કરે.

આમીન !!

સુમ્મા આમીન !!

શયર

જો દેખા ચશમે ઇબરતસે ચેહ હમને પાઉંકા જુતા
તો પાયા મુરશીદો, રહબર, રફીકો, રહનુમા જુતા.

? ? ?

દુનિયા દારો તુમ સખ અહેલો અયાલ વાલો
 ઇસ લીચો ચેહ કિતાબ તુમકો જુરૂરી દેખના
 સાજમ બલકે ફરજ હય.

સા.સ જવાંઈકા ઝગડા.

બડહો.

જલદી કરો ફક્ત ચાર આનેમે આપકો સુસરાલ
 કે નેકોબદ મુઆ મલાતકા નકશા મઅલુમ
 હો જાચેગા.

મંગાલો નીચેકે પતેસે:—

મુનશી ફતેહખાંન અહેમદખાંન.
 દીલકશ.

ઈસ્લામપુરા પોસ્ટ નાં. ૪

મુંબાઈ.

